

Aquesta denúncia té efecte per a Espanya des del 19 de gener de 2006, de conformitat amb el que estableix l'article 19 del Conveni per a la unificació de certes regles en matèria d'assistència i salvament marítim, fet a Brussel·les el 23 de setembre de 1910.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 23 de febrer de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

3941 *LLEI 1/2005, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. («BOE» 59, de 10-3-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

I

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE, constitueix, dins el Programa europeu de canvi climàtic, la iniciativa més rellevant de la Unió Europea (UE) per aconseguir que la Comunitat i els seus estats membres puguin complir el compromís de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, que van assumir en ratificar el Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, el 30 de maig de 2002.

El règim que implanta la Directiva s'inspira en un dels instruments de mercat que preveu el Protocol de Kyoto, el comerç d'emissions, que, juntament amb els basats en projectes d'inversió en tecnologia neta en països tercers (desenvolupament net i aplicació conjunta), constitueixen els anomenats mecanismes de flexibilitat del Protocol de Kyoto.

La Directiva 2003/87/CE assenjala entre els seus principals objectius els de:

- Ajudar a complir les obligacions derivades de la Convenció i el Protocol de Kyoto.
- Ser un mecanisme complementari de l'esforç de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que s'ha de realitzar mitjançant mesures i polítiques internes.
- Disminuir els costos de reducció de les emissions, perquè el comerç permetrà que, a la UE, les emissions es redueixin allà on la reducció comporti un cost econòmic inferior.
- Garantir el bon funcionament del mercat interior per evitar les distorsions de la competència que podria generar l'establiment de règims nacionals diferents.
- Adquirir experiència en el funcionament del comerç d'emissions abans de l'any 2008 en què comença a funcionar el comerç d'emissions internacional que preveu l'article 17 del Protocol de Kyoto.

Aquesta Llei té per objecte transposar aquesta Directiva, i es justifica en la necessitat extraordinària i urgent d'atendre els requeriments següents:

1r En primer lloc, és necessari complir el calendari d'aplicació que preveu la Directiva, que exigeix, entre altres qüestions, que totes les instal·lacions sotmeses al seu àmbit d'aplicació disposin d'una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle l'1 de gener de 2005, i que el Registre nacional de drets d'emissió estigui operatiu l'1 d'octubre de 2004.

2n En segon lloc, les empreses necessiten conèixer amb el temps suficient les obligacions a què queden subjectes i les inversions necessàries per respondre-hi. En conseqüència, atès que el sistema ha d'estar en vigor l'1 de gener de 2005 i que el termini necessari perquè l'Administració competent resolgui sobre la sol·licitud d'autorització és de tres mesos, és imprescindible que els titulars de les instal·lacions afectades coneguin el règim aplicable i presentin la sol·licitud d'autorització i d'assignació de drets, com a molt tard, el 30 de setembre de 2004.

3r En tercer lloc, el mercat de drets d'emissió es configura com un mercat internacional, per la qual cosa la seva implantació s'ha de compassar a la de la resta dels països de la UE, amb la finalitat de garantir que els nostres agents econòmics participin en aquell mercat en condicions d'igualtat.

4t I, en quart lloc, l'aprovació immediata del pla nacional d'assignació de drets d'emissió és imprescindible per evitar que es produeixin situacions que puguin ser contràries al dret comunitari de la competència, en particular, en l'àmbit de les ajudes d'Estat i que podrien conduir a la devolució per les empreses dels beneficis percebuts indegudament, amb els oportuns procediments d'investigació o, si s'escau, d'infracció previs.

II

El capítol I conté les disposicions generals del règim de comerç de drets d'emissió.

El règim de comerç de drets d'emissió s'aplica inicialment a les emissions de diòxid de carboni procedents d'instal·lacions que exerceixen les activitats esmentades a l'annex I i superin els llindars de capacitat que s'hi estableixen.

Les activitats esmentades a l'annex I inclouen grans focus d'emissió en sectors com ara la generació d'electricitat, la refinació, la producció i la transformació de metalls ferris, ciment, calç, vidre, ceràmica, pasta de paper i paper i cartró. En l'àmbit de les activitats energètiques, es delimita l'àmbit d'aplicació a les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal de més de 20 MW, incloses les de cogeneració lligades a qualsevol tipus d'activitat.

D'acord amb el que estableix l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE, la disposició transitòria quarta preveu la possibilitat que els titulars d'instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei puguin sol·licitar la seva exclusió, quan acreditin el compliment de tots els requisits que exigeix la normativa comunitària. L'exclusió temporal ha de ser autoritzada per la Comissió Europea.

El capítol I també inclou, a l'article 3, la creació de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, clau en l'aplicació del que preveu el règim de comerç de drets d'emissió. Un òrgan d'aquestes característiques és imprescindible atesa la complexitat tècnica del règim d'autoritzacions i seguiment d'emissions i la necessitat de col·laborar per garantir la coherència en l'aplicació a tot el territori, tant en els sectors d'activitat inclosos a la Directiva, com en els sectors que no ho estan. A això s'afegeix la necessària col·laboració en relació amb el conjunt d'obligacions, internacionals i comunitàries, d'informació sobre polítiques i mesures adoptades per complir els compromisos en matèria de canvi climàtic.

III

El capítol II regula el règim d'autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

Totes les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han de tenir una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a partir de l'1 de gener de 2005, l'atorgament de la qual correspon a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma en la qual s'ubiqui.

L'autorització ha d'indicar, juntament amb les dades d'identificació més rellevants, la metodologia de seguiment d'emissions, l'obligació de remetre a l'òrgan autonòmic competent informació verificada un cop l'any i l'obligació de lliurar al registre, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades corresponents a l'any anterior per a la seva cancel·lació.

A més es regulen els supòsits d'extinció de l'autorització.

IV

El capítol III conté el règim aplicable a les autoritzacions d'agrupació d'instal·lacions.

Així, les instal·lacions dedicades a una mateixa activitat poden respondre, amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent, de l'obligació de lliurar drets de manera conjunta, sempre que els titulars atorguin el poder suficient a un administrador fiduciari únic i que l'impacte del funcionament en grup en el mercat interior no generi distorsions en la competència.

Precisament, la salvaguarda de la competència aconsella, ateses les particularitats del sector elèctric i que un elevat nombre d'instal·lacions es concentra en poques empreses, no autoritzar l'agrupació d'instal·lacions en aquest sector, durant el període 2005-2007. Això ha d'afavorir la transparència del mercat i el manteniment de la competència efectiva, a més de contribuir a l'efectivitat dels incentius a les tecnologies menys emissores que deriven del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

L'autorització queda supeditada al parer de la Comissió Europea, que disposa d'un termini de tres mesos des que rep la sol·licitud per pronunciar-s'hi.

L'administrador fiduciari de l'agrupació d'instal·lacions ha de lliurar drets en un nombre equivalent a la suma de les emissions verificades de totes les instal·lacions incloses a l'agrupació. En el cas que no sigui possible determinar la xifra corresponent a la suma de les emissions de totes les instal·lacions, per falta de remissió d'un informe verificat o discrepàncies en l'estimació d'alguna instal·lació, l'administrador no pot transmetre drets d'emissió corresponents a la instal·lació l'informe de la qual no hagi estat considerat conforme.

V

El capítol IV defineix la naturalesa i el contingut del pla nacional d'assignació, així com el procediment d'aprovació.

El pla nacional d'assignació és una peça central en el sistema comunitari de comerç de drets d'emissió. Constitueix el marc de referència, vigent només per a cada un dels períodes de tres i cinc anys establerts a la Directiva, en el qual es determina el nombre total de drets d'emissió que s'han d'assignar en cada període, així com el procediment aplicable per a l'assignació. S'ha de basar en criteris objectius i transparents, i tenir així mateix en compte les al·legacions efectuades a través de les pertinents vies d'informació pública.

El nombre de drets que s'assigna ha de ser coherent amb els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya, la contribució de les instal·lacions sotmeses a l'àmbit

d'aplicació d'aquesta Llei al total de les emissions nacionals, les previsions d'emissió, incloses les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions en tots els sectors, així com les previsions d'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en els sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, durant el període de vigència del pla.

El pla estableix la metodologia d'assignació individual que, en tot cas, ha d'evitar la generació de diferències injustificades entre sectors d'activitat o entre instal·lacions, que suposin una posició d'avantatge entre sectors o entre instal·lacions incloses en una mateixa activitat. Així mateix, ha de ser coherent amb les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció de cada sector, i pot tenir en compte tant les previsions d'evolució de la producció, com les mesures de reducció adoptades abans de l'establiment del mercat de drets d'emissió, respectant els articles 87 i 88 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea.

El pla també inclou una reserva per a nous entrants i la metodologia aplicable per a l'assignació dels drets inclosos a la reserva.

La reserva per a nous entrants està integrada pel conjunt de drets que el pla reserva inicialment a les instal·lacions l'entrada en funcionament o l'ampliació de les quals estan previstes per al període de vigència del pla, així com els drets prèviament assignats però no expedits corresponents a instal·lacions l'autorització d'emissió de les quals quedi extingida per alguna de les causes que preveu l'article 7. En cas que al final del període hi hagi un romanent, aquest pot ser alienat d'acord amb el que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

La Llei regula així mateix l'assignació individualitzada de drets d'emissió que ha de tenir lloc, a sol·licitud de l'interessat, per resolució del Consell de Ministres, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, amb la consulta al Comitè de coordinació de les polítiques de canvi climàtic i el tràmit d'informació pública previs.

De manera excepcional, en cas de força major apreciada per la Comissió Europea, és possible assignar drets no transmissibles a la instal·lació afectada, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria sisena.

VI

El capítol V conté el règim regulador dels drets d'emissió.

El dret d'emissió és aquell dret subjectiu, de caràcter transmissible, que atribueix al titular la facultat d'emetre a l'atmosfera, des d'una instal·lació sotmesa a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, una tona de diòxid de carboni equivalent.

El dret d'emissió és vàlid només per a cada un dels períodes de vigència d'un pla nacional d'assignació. Poden tenir l'origen en el pla nacional d'assignació de qualsevol Estat membre de la Unió Europea o en un tercer país, amb el reconeixement previ en un instrument internacional vàlidament subscrit d'acord amb el que disposa l'article 25 de la Directiva 2003/87/CE, o bé amb el reconeixement previ de reduccions certificades d'emissions o d'unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de desenvolupament net o aplicació conjunta, respectivament.

Aquesta possibilitat requereix el compliment de la normativa aplicable adoptada en el context de les Nacions Unides. Així, les disposicions addicionals segona i tercera fan un primer pas amb la creació de l'autoritat nacional designada i el procediment d'informe de l'establiment de l'autoritat als projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que estableixen les decisions 16 i 17 de la 7a Conferència de les parts de la

Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic. Aquest és un requisit imprescindible perquè les empreses espanyoles puguin desenvolupar projectes a l'exterior susceptibles de generar certificats que es puguin incorporar al règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

L'article 21, per part seva, determina qui pot participar en una transmissió de drets, així com la impossibilitat que aquestes operacions tinguin per objecte drets no expedits.

VII

El capítol VI regula les obligacions d'informació del titular de la instal·lació.

Els titulars de les instal·lacions estan obligats a implantar i mantenir el sistema de seguiment d'emissions de gasos d'efecte hivernacle d'acord amb el que estableix l'autorització d'emissió. A més han de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, un informe sobre les emissions de gasos d'efecte hivernacle de l'any precedent elaborat i verificat de conformitat amb el que disposen els annexos III i IV i la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.

L'òrgan autonòmic competent ha de donar la seva conformitat a l'informe verificat i, en aquest cas, procedir a inscriure a la corresponent taula del registre la xifra d'emissions verificades que permet quantificar la quantitat de drets la cancel·lació dels quals ha de sol·licitar el titular.

VIII

El capítol VII conté la regulació del Registre nacional de drets d'emissió.

Es crea el Registre nacional de drets d'emissió, d'acord amb el que estableixen la Directiva 2003/87/CE, la Decisió 280/2004/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer de 2004, i el Reglament de la Comissió relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres nacionals compatible amb el règim del registre internacional, que preveu el Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

Totes les operacions d'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, retirada i cancel·lació de drets d'emissió s'han d'inscriure al registre, que ha de constar de comptes separats dels quals ha de ser titular cada persona a la qual s'expedeixin o participi en operacions de transmissió de drets, inclosa l'Administració General de l'Estat, en el compte d'havers del qual s'han d'inscriure la totalitat dels drets d'emissió que figurin en cada pla nacional d'assignació. Igualment, s'han d'inscriure les limitacions a la transmissió de drets, en els casos previstos en aquesta Llei.

La Llei regula també el règim d'expedició i transferència de drets d'emissió des del compte d'havers de l'Estat al compte d'havers de les instal·lacions, tant per al cas habitual d'instal·lacions existents, com per a les que comencin a funcionar durant el període de vigència del pla.

La transferència correspon fer-la al registre i ha de tenir lloc des del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a favor del titular de la instal·lació o, en els casos d'agrupació d'instal·lacions, de l'administrador fiduciari. En aquest últim cas, s'ha de transferir al compte de l'agrupació del qual és titular l'administrador el total dels drets d'emissió corresponents a totes les instal·lacions incloses en l'agrupació.

La cancel·lació de drets es pot produir en qualsevol moment a petició del titular. El titular o l'administrador fiduciari, en els casos d'agrupacions autoritzades, han de lliurar, abans del 30 d'abril de cada any, un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrites en el registre. En tot cas, transcorreguts quatre mesos des de la finalització del període de vigència del pla nacional d'assignació, els drets d'emissió vàlids per a aquest període caduquen automàticament.

Finalment, es regula la relació del Registre nacional amb l'administrador central designat per la Comissió Europea, que preveu la informació al Registre nacional d'irregularitats en operacions de transmissió de drets d'emissió que detecti, amb la finalitat de suspendre cautelarment la seva inscripció.

IX

El capítol VIII regula el règim sancionador.

La Llei distingeix entre infraccions molt greus, greus i lleus, i identifica diferents conductes típiques relacionades amb l'incompliment de l'obligació de tenir autorització d'emissió, de l'obligació de lliurament de drets d'emissió en un nombre equivalent a les emissions verificades i l'incompliment de les obligacions d'informació.

Entre les sancions previstes destaca la multa per tona de diòxid de carboni emesa que no hagi quedat coberta per un dret d'emissió a la sol·licitud de cancel·lació del titular.

A més, s'indica expressament que la imposició de sancions no eximeix de l'obligació de lliurar drets per un nombre equivalent a l'excés que va originar la sanció.

X

Finalment, la disposició final primera incorpora la modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, exigida per la Directiva 2003/87/CE. Aquest canvi té per finalitat eliminar la imposició de límits d'emissió pròpia de l'autorització ambiental integrada, pel que fa a emissions de CO₂.

Finalment, els títols competencials que recull la disposició final segona, els que preveu l'article 149.1.23a i 13a de la Constitució espanyola, juntament amb el ple respecte a les competències d'execució que tenen les comunitats autònomes en matèria de legislació de medi ambient, requereixen un cert deteniment per la seva especial i complexa imbricació en aquesta norma.

En primer lloc, aquesta Llei és una norma substancialment mediambiental. Així, tant el seu objectiu –contribuir a la reducció de les emissions antropogèniques d'efecte hivernacle– com el seu origen –els compromisos assumits d'acord amb el Protocol de Kyoto i la mateixa Directiva–, li atorguen ineludiblement aquest caràcter.

En conseqüència, correspon invocar l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola que reserva a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

En virtut de tot això, s'han regulat amb caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient les autoritzacions d'emissió, les obligacions de seguiment de les emissions, de remissió d'informació i la verificació, salvaguardant les competències autonòmiques de dictar normes de desplegament que estableixin un nivell de protecció superior i, evidentment, les seves competències d'execució o gestió en matèria de medi ambient.

Però, una vegada establertes les bases del caràcter substancialment ambiental d'aquests aspectes, no es pot obviar que el mecanisme escollit per assolir l'objectiu de la reducció d'emissions, com és la creació d'un innovador

mercat de drets d'emissió, té conseqüències decisives sobre sectors econòmics, com ara l'industrial i l'elèctric, i afecta la presa de decisions empresarials, com ara l'estratègia d'inversions, els nivells de producció, etc.

En conseqüència, en aquesta dimensió també entra en joc la competència estatal per determinar les bases de la planificació general de l'activitat econòmica que preveu l'article 149.1.13a. En aquest àmbit, convé assenyalar que la jurisprudència constitucional ha admès que aquest títol competencial pot emparar tant normes estatals que fixin les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets, com previsions d'accions o mesures singulars indispensables per assolir les finalitats proposades en l'ordenament.

Així mateix, l'article 149.1.13a, d'acord amb la jurisprudència constitucional, empara actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguin alterar la lliure competència i tinguin transcendència sobre el mercat supraautonòmic, com és el cas de l'agrupació d'instal·lacions.

En aquest sentit, la posada en marxa del mercat d'emissions exigeix, d'una banda, establir les bases que regeixen el seu funcionament i, de l'altra, una sèrie de mesures singulars d'execució que garanteixin l'establiment de criteris homogenis per al repartiment de drets en tot el territori nacional, de manera que:

- a) El nombre de drets que s'assigna sigui coherent amb els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.
- b) Les previsions d'emissió per a tots els sectors inclosos i la valoració de la contribució de les instal·lacions al total de les emissions nacionals i de les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions de les instal·lacions en tots els sectors es realitzin de manera equitativa.
- c) S'evitin distorsions en la competència, així com diferències injustificades entre sectors d'activitat i entre instal·lacions.
- d) S'estableixi una reserva de drets d'emissió en previsió de l'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en qualsevol part del territori espanyol.

Així, en virtut de les competències reconegudes pel títol competencial de l'article 149.1.13a de la Constitució, l'Estat està habilitat per:

- 1r Establir les bases del règim jurídic dels drets d'emissió i el seu comerç.
- 2n L'autorització de l'agrupació d'instal·lacions.
- 3r Elaborar i aprovar el pla nacional d'assignació de drets d'emissió com a norma a través de la qual es porta a terme la planificació de l'assignació dels drets d'emissió en tot el territori nacional, així com l'adopció de la metodologia per procedir a la seva assignació individualitzada. El pla, a més d'establir l'objectiu global de reducció d'emissions, posa en marxa per primera vegada el mercat de drets d'emissió, la peça essencial del qual és el repartiment d'aquests drets entre els titulars de les instal·lacions.
- 4t Tramitar i resoldre els procediments d'assignació de drets d'emissió, operació que no es pot desvincular del pla nacional, en la mesura que és necessari garantir l'ajust de la suma global dels drets assignats a cada instal·lació amb la quantitat total de drets que correspon a l'Estat espanyol, així com l'aplicació homogènia de la fórmula de repartiment de drets continguda en el pla, mitjançant una idèntica interpretació de les seves variables, amb independència de la ubicació territorial de la instal·lació.
- 5è Regular i gestionar el Registre nacional de drets d'emissió, que es constitueix com un complement necessari del mercat de drets d'emissió, en la mesura que, tal com estableix el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres nacionals aprovat per la Unió Euro-

pea, hi han de constar tres comptes la titularitat dels quals correspon a l'Estat i s'hi han d'inscriure totes les operacions relatives a l'expedició, la titularitat, la transmissió, la transferència, el lliurament, la retirada i la cancel·lació dels drets d'emissió. És necessari afegir-hi que el caràcter netament internacional del mercat de drets d'emissió requereix, als efectes de garantir simultàniament la fluidesa i la seguretat en el tràfic, l'existència d'un sol registre que es gestioni de manera centralitzada. En aquest sentit, el Registre, a més de constituir-se com l'enllaç amb l'autoritat central designada per la Comissió Europea, està cridat a integrar-se en una xarxa comunitària de registres, que ha de garantir la realització d'operacions en temps real amb un alt grau de certesa.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei té per objecte la transposició de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, a fi d'establir un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, per fomentar reduccions de les emissions d'aquests gasos d'una forma eficaç i de manera econòmicament eficient.

Aquesta Llei és aplicable a les emissions dels gasos inclosos a l'annex I generades per les activitats a què es refereix l'annex esmentat.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per:

- a) Dret d'emissió: el dret subjectiu a emetre, des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, una tona equivalent de diòxid de carboni, durant un període determinat.
- b) Expedició: l'acte mitjançant el qual el Registre incorpora al compte d'havers de l'Administració General de l'Estat els drets d'emissió d'acord amb el que disposa el pla nacional d'assignació.
- c) Transferència: l'operació del Registre que reflecteix el moviment de drets d'emissió entre diferents comptes.
- d) Transmissió: el negoci jurídic del qual deriva un canvi de titularitat d'un o diversos drets d'emissió.
- e) Emissió: l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte hivernacle a partir de fonts situades en una instal·lació.
- f) Gasos d'efecte hivernacle: els gasos esmentats a l'annex II.
- g) Autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle: l'autorització exigida a les instal·lacions que duguin a terme activitats esmentades a l'annex I, que donin lloc a les emissions especificades en aquest annex.
- h) Autorització d'agrupació: l'autorització que permet a diverses instal·lacions complir de manera conjunta les obligacions de lliurament anual de drets d'emissió.
- i) Instal·lació: qualsevol unitat tècnica fixa on es portin a terme una o diverses activitats de les esmentades a l'annex I, així com qualsevol altres activitats directament relacionades amb aquelles que tinguin una relació d'índole tècnica amb les activitats efectuades a l'esmentat lloc i puguin tenir repercussions sobre les emissions i la contaminació.
- j) Titular de la instal·lació: qualsevol persona física o jurídica que exploti o controli la instal·lació o bé en condició de propietari, o bé a l'empara de qualsevol altre títol jurídic, sempre que aquest li atorgui poders suficients

sobre el funcionament tècnic i econòmic de la instal·lació.

k) Nou entrant: qualsevol instal·lació que porti a terme una o més de les activitats indicades a l'annex I, a la qual es concedeixi una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle perquè es tracta d'una nova instal·lació o una renovació de l'autorització a causa d'un canvi en el caràcter o el funcionament de la instal·lació o una ampliació d'aquesta, amb posterioritat a la notificació a la Comissió Europea del pla nacional d'assignació.

l) Tona equivalent de diòxid de carboni: una tona mètrica de diòxid de carboni (CO₂) o una quantitat de qualsevol altre gas d'efecte hivernacle previst a l'annex II amb un potencial equivalent d'escalfament del planeta.

m) Projecte d'aplicació conjunta: un projecte d'inversió que compleixi els requisits que estableix l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

n) Projecte de desenvolupament net: un projecte d'inversió que compleixi els requisits establerts a l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

o) Unitat de reducció de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

p) Reducció certificada de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

Article 3. *Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic.*

1. Es crea la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, com a òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió i el compliment de les obligacions internacionals i comunitàries d'informació inherents a aquest i, en particular, en els àmbits següents:

a) El seguiment del canvi climàtic i adaptació als seus efectes.

b) La prevenció i la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

c) El foment de la capacitat d'absorció de carboni per les formacions vegetals.

d) Tenint en compte els criteris que estableixi el Consell Nacional del Clima, l'establiment de les línies generals d'actuació de l'autoritat nacional designada per Espanya i dels criteris per a l'aprovació dels informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

e) L'impuls de programes i actuacions que fomentin la reducció d'emissions en els sectors i les activitats no inclosos en l'àmbit d'aplicació.

2. La Comissió està presidida pel secretari general per a la Prevenció de la Contaminació i del Canvi Climàtic i té els vocals següents:

a) Per l'Administració General de l'Estat: tres vocals designats per cadascun dels ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient; un vocal designat per cadascun dels ministeris de Justícia, d'Interior, de Foment, d'Educació i Ciència, de Treball i Afers Socials, d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'Administracions Públiques, de Sanitat i Consum i d'Habitatge, i un vocal designat per l'Oficina Econòmica del President del Govern.

b) Un vocal designat per cada comunitat autònoma.

c) Un vocal designat per cadascuna de les ciutats de Ceuta i Melilla.

d) Un vocal representant de les entitats locals, designat per l'associació d'àmbit estatal amb més implantació.

3. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han de cooperar i col·laborar en matèria de canvi climàtic i s'han de subministrar mútuament la informació que consti en el seu poder sobre metodologies aplicables als diferents sectors, millores tecnològiques i qualsevol altra que sigui rellevant als efectes de l'autorització d'emissió, de la verificació de les emissions, de l'assignació individualitzada de drets d'emissió, o dels projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

4. La Comissió ha d'adoptar el seu propi reglament de funcionament.

CAPÍTOL II

Autoritzacions d'emissió

Article 4. *Instal·lacions sotmeses a autorització d'emissió.*

1. Qualsevol instal·lació en la qual s'exerceixi alguna de les activitats i que generi les emissions especificades a l'annex I ha de tenir l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle expedida a favor del titular.

2. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle ha de tenir el contingut següent:

a) Nom i adreça del titular de la instal·lació.

b) Identificació i domicili de la instal·lació.

c) Una descripció bàsica de les activitats i emissions de la instal·lació.

d) Les obligacions de seguiment d'emissions, especificant la metodologia que s'ha d'aplicar i la seva freqüència, d'acord amb l'annex III d'aquesta Llei i amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.

e) Les obligacions de subministrament d'informació, d'acord amb l'annex III d'aquesta Llei, amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE i, si s'escau, amb la normativa de desplegament.

f) L'obligació de lliurar, dins els quatre mesos següents al final de cada any natural, drets d'emissió en quantitat equivalent a les emissions totals verificades de la instal·lació durant l'any anterior.

g) Data prevista d'entrada en funcionament.

3. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, si així ho sol·licita el titular, pot cobrir una o més instal·lacions, sempre que aquestes s'ubiquin en un mateix emplaçament, tinguin una relació de tipus tècnic i tinguin un mateix titular.

4. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle s'ha d'atorgar sempre que l'òrgan autònom competent consideri acreditat que el titular és capaç de garantir el seguiment i la notificació de les emissions d'acord amb el que disposen els paràgrafs d) i e) de l'article 4.2. Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi notificat resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu. No obstant això, la instal·lació pot seguir funcionant de manera provisional, sempre que hagi establert un sistema de segui-

ment d'emissions d'acord amb el que disposa aquesta Llei fins que l'òrgan competent hagi resolt de manera expressa.

Per reglament s'han de determinar les bases del sistema de seguiment d'emissions i les obligacions de subministrament d'informació d'acord amb el que disposen els paràgrafs d) i e) de l'article 4.2. El desplegament reglamentari ha de ser compatible amb la normativa comunitària i ha de tenir present els requeriments de viabilitat tècnica i econòmica en cada sector inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

Article 5. *Sol·licitud d'autorització d'emissió.*

El titular de la instal·lació ha de dirigir la sol·licitud d'autorització a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui la instal·lació. La sol·licitud d'autorització ha de contenir documentació amb la informació següent:

- Identificació i acreditació de ser titular de la instal·lació als efectes del que preveu aquesta Llei.
- Identificació i domicili de la instal·lació.
- Descripció de la instal·lació per a la qual se sol·licita autorització, així com de les seves activitats, incloent-hi la tecnologia utilitzada.
- Les primeres matèries i auxiliars utilitzades l'ús de les quals pugui produir emissions de gasos inclosos a l'annex I.
- Les fonts d'emissió de gasos esmentats a l'annex I existents a la instal·lació.
- Les mesures previstes per fer el seguiment de les emissions, d'acord amb l'annex III d'aquesta Llei, amb la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE i, si s'escau, amb la normativa de desplegament.

La sol·licitud s'ha d'acompanyar d'un resum explicatiu de les indicacions especificades al paràgraf anterior.

Article 6. *Canvis en la instal·lació.*

El titular ha d'informar l'òrgan competent de qualsevol projecte de canvi en el caràcter, el funcionament o la grandària de la instal·lació, així com de qualsevol canvi que afecti la identitat o el domicili del titular. Si s'escau, a la vista de la informació remesa, l'òrgan autonòmic competent ha de modificar d'ofici l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en el termini màxim de tres mesos.

Article 7. *Extinció de l'autorització.*

Les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle queden extingides en els casos de:

- Tancament de la instal·lació.
- Falta de posada en funcionament de la instal·lació, transcorreguts tres mesos des de la data d'inici d'activitat prevista en l'autorització, llevat que hi hagi una causa justificada declarada per l'òrgan competent per atorgar l'autorització.
- En els casos de sanció, d'acord amb el que preveu l'article 30.a).
- Suspensió de l'activitat de la instal·lació durant un termini superior a un any.

Article 8. *Comunicacions al Registre nacional de drets d'emissió.*

Les comunitats autònomes han de comunicar al Registre nacional de drets d'emissió les resolucions

d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions, en el termini de 10 dies des de la data de la resolució.

CAPÍTOL III

Agrupació d'instal·lacions

Article 9. *Requisits de l'agrupació d'instal·lacions.*

1. Poden formar una agrupació d'instal·lacions per a cada un dels períodes de vigència d'un pla nacional d'assignació les instal·lacions que compleixin els requisits següents:

- Que totes les instal·lacions portin a terme una activitat inclosa en el mateix epígraf de l'annex I.
- Que totes les instal·lacions tinguin una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, atorgada d'acord amb l'article 4.
- Que designin un administrador fiduciari, que té les obligacions que preveu l'article 13.

2. L'agrupació ha de disposar d'una autorització atorgada a aquest efecte d'acord amb el procediment que estableix l'article 12.

3. Qualsevol modificació en la composició de l'agrupació o en la identitat o facultats de l'administrador fiduciari ha de ser comunicada a l'òrgan competent per atorgar l'autorització.

Article 10. *Contingut de l'autorització.*

L'autorització d'agrupació d'instal·lacions ha de tenir el contingut mínim següent:

- Identificació de l'administrador fiduciari i descripció dels poders que li han estat atribuïts.
- Identificació de les instal·lacions incloses a l'agrupació i de les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte hivernacle de què aquestes disposin.
- Enumeració de les obligacions i limitacions de l'administrador fiduciari en relació amb el lliurament de drets d'emissió i participació al mercat, de conformitat amb el que preveu l'article 13.
- Termini de vigència de l'autorització.

Article 11. *Sol·licitud d'autorització d'agrupació d'instal·lacions.*

Els titulars de les instal·lacions que vulguin formar una agrupació han de presentar al Ministeri de Medi Ambient una sol·licitud conjunta d'autorització acompanyada de la documentació següent:

- Acreditació de la identitat de les instal·lacions i els titulars.
- Període per al qual se sol·licita l'autorització d'agrupació.
- Còpia compulsada de l'autorització d'emissió de cada instal·lació.
- Esriptura pública d'atorgament de poder a favor d'un administrador fiduciari únic per la qual s'acrediti la seva capacitat per complir l'obligació de lliurament de drets d'emissió i es precisi la relació entre tots els titulars de les instal·lacions incloses a l'agrupació i l'administrador.
- Declaració que l'administrador no està inhabilitat, en el moment de presentar la sol·licitud, d'acord amb el que disposa la legislació mercantil.
- Informe explicatiu en què es valori la incidència de l'agrupació al mercat interior.

Article 12. Procediment.

1. L'autorització d'agrupació d'instal·lacions l'ha d'atorgar el Consell de Ministres a proposta dels ministres de Medi Ambient, d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, amb l'informe previ de les comunitats autònomes en els territoris de les quals s'ubiquin les instal·lacions sol·licitants i del Servei de Defensa de la Competència del Ministeri d'Economia i Hisenda. Aquest últim informe s'entén sense perjudici de les actuacions que siguin procedents en aplicació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.

2. Si la sol·licitud compleix els requisits que estableix l'article 9.1 i es valoren favorablement els seus efectes sobre la competència, el mercat interior, i l'interès dels consumidors, s'ha de remetre l'expedient a la Comissió Europea, que, en el termini de tres mesos a partir de la seva recepció, pot rebutjar motivadament qualsevol sol·licitud que no compleixi els requisits de la Directiva 2003/87/CE.

En cas que la Comissió Europea rebutgi la sol·licitud, l'òrgan competent només pot autoritzar l'agrupació d'instal·lacions si aquella accepta les modificacions proposades.

3. La resolució s'ha de dictar en el termini de sis mesos des de la presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense haver-se notificat la resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu.

4. La resolució que s'adopti s'ha de comunicar en el termini de deu dies des de la seva adopció al Registre nacional de drets d'emissió i a les comunitats autònomes afectades.

Article 13. Obligacions de l'administrador fiduciari.

1. Els drets d'emissió corresponents al total de drets assignats a cadascuna de les instal·lacions incloses en l'agrupació s'han de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al de l'agrupació.

2. El lliurament anual de drets d'emissió en quantitat equivalent a la suma de les emissions verificades de les instal·lacions incloses una l'agrupació l'ha d'efectuar l'administrador fiduciari.

3. L'administrador fiduciari no pot transmetre drets d'emissió del titular l'informe del qual no hagi estat considerat conforme, d'acord amb el que preveu l'article 23.

CAPÍTOL IV**Pla nacional d'assignació****Article 14. Naturalesa i contingut del pla nacional d'assignació.**

1. El pla nacional d'assignació, tenint en compte les obligacions internacionals de reducció d'emissions assumides per Espanya, així com el principi de suplementarietat recollit al Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic i la seva normativa de desplegament, ha d'establir per a cada un dels períodes de vigència:

- el nombre total de drets d'emissió que es preveu assignar,
- el procediment d'assignació,
- la quantitat de reduccions certificades d'emissió i unitats de reducció d'emissions que és previsible fer servir,
- el percentatge de l'assignació a cada instal·lació en què s'autoritza l'ús d'aquest tipus de crèdits al seu titular per complir l'obligació que estableix l'article 4.2.f).

2. El pla nacional d'assignació s'ha de basar en criteris objectius i transparents, inclosos els esmentats a l'article 17.

Ha de tenir en compte les al·legacions formulades directament o a través de les vies de consulta i participació en els tràmits d'audiència i informació pública, especialment les corresponents als sectors d'activitats incloses en el seu àmbit d'aplicació.

3. El pla nacional d'assignació l'aprova el Govern mitjançant un real decret, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient i amb l'informe previ preceptiu del Consell Nacional del Clima i de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, almenys divuit mesos abans de l'inici del període corresponent.

El Consell Nacional del Clima ha de participar així mateix en el seguiment del pla nacional d'assignació.

4. S'han de constituir mesos de diàleg social per garantir la participació de les organitzacions sindicals i empresarials en l'elaboració i el seguiment del pla nacional d'assignació quant als seus efectes en la competitivitat, l'estabilitat en l'ocupació i la cohesió social.

Aquestes mesos s'han de constituir en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i el Govern n'ha de desenvolupar per reglament la composició i el funcionament amb l'informe previ de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

Article 15. Vigència del pla nacional d'assignació.

1. El primer pla nacional d'assignació té un període de vigència de tres anys a comptar de l'1 de gener de 2005.

2. El segon pla nacional d'assignació i els successius tenen un període de vigència de cinc anys cadascun.

Article 16. Mètode d'assignació.

1. L'assignació de drets per al període de tres anys que s'inicia l'1 de gener de 2005 ha de ser gratuïta, llevat del que disposa per a la reserva de nous entrants l'article 18.

2. El 90 per cent dels drets corresponents al període de cinc anys que s'inicia l'1 de gener de 2008 s'ha d'assignar de manera gratuïta, i el 10 per cent restant s'ha d'assignar d'acord amb el que estableixi el corresponent pla nacional d'assignació i considerant la competitivitat necessària de la indústria espanyola.

Article 17. Criteris d'assignació.

1. La quantitat total de drets que assigni el pla s'ha d'establir d'acord amb la normativa comunitària i, en particular, en funció de:

- Els compromisos internacionals en matèria d'emissions de gasos d'efecte hivernacle assumits per Espanya.
- La contribució de les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei al total de les emissions nacionals.
- Les previsions d'emissió, incloses les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció d'emissions en tots els sectors i els altres instruments legislatius i polítics comunitaris.
- Les previsions d'obertura de noves instal·lacions o ampliació de les existents en els sectors inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei durant el període de vigència del pla.

2. El pla ha d'establir la metodologia d'assignació individual que, en tot cas, ha de tenir en compte la normativa comunitària i, en particular, els criteris següents:

- a) Que no generi diferències injustificades entre sectors d'activitat ni entre instal·lacions, de conformitat amb els articles 87 i 88 del Tractat de la Comunitat Europea.
- b) Que sigui coherent amb les possibilitats tècniques i econòmiques de reducció de cada sector.
- c) Les mesures de reducció adoptades abans de l'establiment del mercat de drets d'emissió.
- d) Les previsions d'evolució de la producció.

També es poden tenir en compte la mitjana d'emissions per producte i el potencial de reducció en cada activitat.

Article 18. *Reserva per a nous entrants.*

1. El pla nacional d'assignació ha de determinar quina quantitat de drets d'emissió queda reservada per a nous entrants, així com els criteris que regiran la distribució dels drets inclosos en la reserva, tenint en compte l'ordre temporal de sol·licitud, l'ús de tecnologies energèticament eficients. Així mateix, en la distribució dels drets inclosos en la reserva de nous entrants es poden tenir en compte criteris de cohesió territorial.
2. En el cas que preveu l'article 26.4, els drets no transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al dels titulars d'instal·lacions passen a formar part de la reserva per a nous entrants.
3. Els drets inclosos en la reserva de nous entrants que no s'hagin assignat abans del 30 de juny de l'últim any del període corresponent al pla nacional d'assignació en vigor poden ser alienats d'acord amb el que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Article 19. *Assignació individualitzada de drets d'emissió.*

1. Els titulars de les instal·lacions han de sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient l'assignació de drets d'emissió per al període de vigència del pla nacional d'assignació. Aquesta sol·licitud s'ha de presentar davant l'òrgan autonòmic competent per tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, que l'ha de remetre, juntament amb la documentació exigida en l'apartat 3 d'aquest article, al Ministeri de Medi Ambient en el termini màxim de deu dies.
2. La sol·licitud s'ha de presentar 12 mesos abans de l'inici de cada període de vigència de cada pla nacional d'assignació. Les instal·lacions que tinguin la consideració de nous entrants han de sol·licitar l'assignació individualitzada de drets d'emissió una vegada disposin d'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

3. La sol·licitud d'assignació de drets ha d'estar acompanyada de la documentació en què consti:

- a) Acreditació de ser titular de la instal·lació i tenir l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.
- b) Dades de la instal·lació, referides als tres anys immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud, sobre:
  - 1r. Emissions dels gasos d'efecte hivernacle inclosos a l'annex I, per combustió i per procés.
  - 2n. Consum de combustible, classificat segons tipus de combustible.

No és necessari aportar les dades d'emissions verificades que ja constin inscrites al Registre nacional de drets d'emissió.

- c) Estimació de l'evolució en la instal·lació de la producció, els consums de combustible i primeres matèries, així com de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per al període comprès en el pla nacional d'assignació.

En el cas d'instal·lacions amb la consideració de nous entrants s'ha d'indicar la data probable de posada en funcionament.

4. La resolució d'assignació de drets d'emissió correspon al Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, amb la consulta prèvia a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient.

5. La resolució ha de determinar la quantitat de drets assignada a cada instal·lació durant el període de vigència del pla nacional d'assignació i la seva distribució anual. Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi notificat la resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu.

6. Aquesta resolució ha de ser comunicada, en el termini de 10 dies des de la seva adopció, al Registre nacional de drets d'emissió i a les comunitats autònomes.

7. En cas que, com a conseqüència de millores tecnològiques no previstes en l'assignació inicial, es produeixi una modificació en les característiques d'una instal·lació que determini un canvi en l'autorització i una reducció significativa d'emissions, el titular de la instal·lació manté l'assignació inicial de drets d'emissió. Excepcionalment, en les instal·lacions que duguin a terme activitats incloses a l'epígraf 1.a) de l'annex I, el Govern pot decidir, de forma motivada, si es manté o es modifica l'assignació inicial de drets d'emissió.

8. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió han de ser accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions previstes en les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

CAPÍTOL V

Drets d'emissió

Article 20. *Naturalesa jurídica dels drets d'emissió.*

1. El dret d'emissió es configura com el dret subjektiu a emetre una tona equivalent de diòxid de carboni des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.
2. La titularitat originària de la totalitat dels drets d'emissió que figurin a cada pla nacional d'assignació, i la titularitat dels drets d'emissió que formin part de la reserva per a nous entrants, corresponen a l'Administració General de l'Estat, que els ha d'assignar, alienar o cancel·lar de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.
3. El dret d'emissió és vàlid únicament per al període de vigència de cada pla nacional d'assignació.
4. El dret d'emissió té caràcter transmissible.
5. L'expedició, titularitat, transferència, transmissió, lliurament i cancel·lació dels drets d'emissió ha de ser objecte d'inscripció en el Registre nacional de drets d'emissió.
6. Els drets d'emissió poden tenir l'origen en:
  - a) El pla nacional d'assignació d'Espanya.
  - b) Un pla nacional d'assignació d'un altre Estat membre de la Unió Europea.
  - c) Un tercer país amb compromís de reducció o limitació d'emissions que sigui part del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides de canvi climàtic, sempre que hi hagi reconeixement previ en un instrument internacional.
  - d) Una reducció certificada d'emissió o una unitat de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de desenvolupament net o d'aplicació conjunta que sigui expedida de conformitat amb el que estableix la Conven-

ció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic, el Protocol de Kyoto i la normativa de desplegament i sigui reconeguda a l'efecte de complir l'obligació l'article 4.2.f). El reconeixement pot tenir lloc sempre que:

- no hagin estat generades per instal·lacions nuclears,
- no hagin estat generades per activitats d'ús de la terra, canvi d'ús de la terra o silvicultura,
- en el cas de procedir de projectes de producció d'energia hidroelèctrica amb una capacitat superior als 20 MW, que els esmentats projectes siguin conformes amb els criteris i les directrius pertinents aprovats per la Comissió Mundial de Preses.

Article 21. *Transmissió dels drets d'emissió.*

1. Els drets d'emissió poden ser objecte de transmissió:

- a) Entre persones físiques o jurídiques a la Unió Europea.
- b) Entre les anteriors i persones físiques o jurídiques en tercers estats, previ reconeixement mutu dels drets de les parts signants en virtut d'un instrument internacional.

2. L'adquisició de drets d'emissió per una persona física o jurídica que no tingui la condició de titular d'instal·lació requereix l'obertura prèvia d'un compte d'havers en el Registre nacional de drets d'emissió.

3. Els drets d'emissió només poden ser objecte de transmissió per part del titular una vegada expedits i transferits al seu compte d'havers d'acord amb el que estableix l'article 26.

CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació de les emissions

Article 22. *Remissió d'informació.*

El titular de la instal·lació ha de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent, que s'ha d'ajustar al que exigeix l'autorització, segons el que disposa l'article 4.2.e).

L'informe ha de ser verificat de conformitat amb el que disposa l'annex IV pels organismes de verificació acreditats d'acord amb el que estableixi la normativa de desplegament d'aquesta Llei, de la qual n'ha d'emetre informe preceptivament la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

Article 23. *Valoració de l'informe verificat.*

1. Si l'òrgan autonòmic competent dóna la seva conformitat a l'informe verificat de la instal·lació, ha d'inscriure abans del 31 de març la dada sobre emissions de l'any precedent a la taula d'emissions verificades que a aquest efecte s'habiliti al Registre nacional de drets d'emissió.

2. Si l'òrgan autonòmic competent discrepa de l'informe verificat, ha de notificar al titular de la instal·lació l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'aquestes per poder considerar satisfactori l'informe i, si s'escau, l'estimació d'emissions. Examinades les alegacions del titular, l'òrgan autonòmic competent ha de resoldre i inscriure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el Registre la dada sobre emissions de la instal·lació.

3. En cas que el titular no remeti l'informe verificat en el termini establert a l'article 22, l'òrgan autonòmic competent ha de procedir a l'estimació d'emissions i ins-

criure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el Registre la dada sobre emissions de la instal·lació.

4. L'estimació de la dada d'emissions en els casos dels apartats 2 i 3 s'ha de fer d'acord amb la metodologia exigible al titular de la instal·lació afectada.

Article 24. *Suspensió de les operacions de transmissió de drets d'emissió.*

En els supòsits previstos als apartats 2 i 3 de l'article 23, el titular no pot transmetre drets d'emissió mentre no es produeixi la inscripció de la dada sobre emissions per l'òrgan autonòmic competent.

CAPÍTOL VII

Registre nacional de drets d'emissió

Article 25. *El Registre nacional de drets d'emissió.*

1. El Registre nacional de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura l'actualització permanent de la comptabilitat relativa als drets d'emissió.

2. El registre és accessible al públic i està adscrit al Ministeri de Medi Ambient.

3. El registre té per objecte la inscripció de totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, retirada i cancel·lació de drets d'emissió.

Així mateix, ha d'inscriure la suspensió de la capacitat de transmetre drets d'emissió en els supòsits que preveuen els articles 13.3, 24 i 28.

4. El registre ha de constar, almenys, dels comptes i les taules següents:

a) Un compte d'havers, un altre de retirada i un altre de cancel·lació dels quals és titular l'Administració General de l'Estat. En el compte d'havers s'hi ha d'inscriure la totalitat dels drets d'emissió que figurin en cada pla nacional d'assignació, de conformitat amb el que disposa l'article 20.2.

b) Un compte d'havers per cada instal·lació, a nom del titular.

c) Un compte d'havers per cada agrupació d'instal·lacions, a nom de l'administrador fiduciari.

d) Un compte d'havers per cada persona física o jurídica diferent dels anteriors que sigui part en una transmissió de drets.

e) Una taula d'emissions verificades.

f) Una taula de lliurament de drets.

g) Una taula sobre l'estat de compliment.

5. Les normes d'organització i funcionament del registre s'han de desplegar per reial decret, d'acord amb el que disposa el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres nacionals aprovat per la Comissió Europea.

Article 26. *Expedició de drets d'emissió.*

1. Tots els drets que el pla nacional d'assignació vigent preveu assignar per al període s'han d'expedir i inscriure en el compte d'havers de l'Administració General de l'Estat abans del 28 de febrer de l'any inicial del període de vigència de cada pla.

2. Abans del 28 de febrer de cada any, el Registre ha de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de cada instal·lació o al de l'administrador fiduciari de cada agrupació els drets que li corresponguin d'acord amb la distribució temporal que estableix la resolució a què es refereix l'article 19.5.

3. Els drets assignats a nous entrants i a instal·lacions l'ampliació o l'entrada en funcionament de les quals hagi quedat prevista en el pla nacional d'assignació inicial s'han de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de la instal·lació quan la comunitat autònoma comuniqui al Registre que la instal·lació s'ha posat en funcionament.

4. El Registre no ha de transferir del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat al del titular de la instal·lació els drets assignats quan s'hagi extingit l'autorització de la instal·lació per alguna de les causes previstes a l'article 7.

Article 27. *Lliurament i cancel·lació de drets d'emissió.*

1. El registre ha de procedir, en qualsevol moment i a petició del titular, a la cancel·lació dels drets d'emissió.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, els titulars de les instal·lacions o els administradors fiduciaris han de lliurar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrita de conformitat amb el que disposa l'article 23.

El lliurament ha de determinar la transferència de drets del compte d'havers del titular al d'havers de l'Administració General de l'Estat, i ha de quedar reflectit en les taules de lliurament de drets i d'estat de compliment.

3. En tot cas, transcorregut el termini de quatre mesos comptats des de la finalització del període de vigència de cada pla nacional d'assignació, els drets d'emissió vàlids per a aquest període caduquen automàticament i el Registre els ha de cancel·lar d'ofici.

Article 28. *Relació del Registre nacional amb l'administrador central.*

Quan l'administrador central designat per la Comissió Europea detecti irregularitats en relació amb alguna operació de transferència de drets d'emissió i n'informi el Registre nacional de drets d'emissió, aquest ha de suspendre cautelarment la inscripció de l'operació afectada i de qualsevol altra en la qual estiguin implicats els drets d'emissió corresponents fins que no s'hagin resolt les irregularitats detectades.

CAPÍTOL VIII

Règim sancionador

Article 29. *Tipificació de les infraccions.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, i sense perjudici del que disposi sobre això la legislació autonòmica, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

a) Exercir l'activitat sense la preceptiva autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la mida de la instal·lació, establerta a l'article 6, sempre que suposi alteracions significatives en les dades d'emissions o requereixi canvis en la metodologia aplicable per complir les obligacions de seguiment que preveu l'article 4.2.d).

c) No presentar l'informe anual verificat que exigeix l'article 22.

d) Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida a l'article 19.3.

e) Incomplir l'obligació de lliurar drets exigida a l'article 27.2.

f) Impedir l'accés del verificador als emplaçaments de la instal·lació en els casos en què estigui facultat per fer-ho per l'annex IV d'aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

g) No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

3. Són infraccions administratives greus:

a) Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 5, 6 i 11.

b) Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació de la identitat o el domicili del titular que estableix l'article 6.

c) Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan de l'incompliment derivin alteracions en les dades d'emissions.

d) Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que impliqui alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

a) Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan d'aquest incompliment no en derivin alteracions en les dades d'emissions.

b) Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no impliqui alteració de les dades d'emissions.

c) Incomplir qualssevol altres obligacions establertes en aquesta Llei quan això no hagi estat tipificat com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.

Article 30. *Sancions.*

Les infraccions tipificades a l'article 29 donen lloc a la imposició de totes o alguna de les sancions següents:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

3r Inhabilitació per a l'exercici de les funcions d'administrador fiduciari per un període no superior a dos anys.

4t Extinció de l'autorització o suspensió d'aquesta per un període màxim de dos anys.

5è En els casos que preveu l'article 29.2.e), multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent consideri oportuns, de les sancions imposades una vegada que aquestes hagin adquirit fermesa, així com els noms, els cognoms o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole de les infraccions.

El pagament de la multa no eximeix el titular de lliurar una quantitat de drets d'emissió equivalent a la de les emissions en excés, en el moment de lliurar els drets d'emissió corresponents a l'any natural següent al de comissió de la infracció.

b) En el cas d'infracció greu:

1r Multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

2n Suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

Article 31. *Responsabilitat de l'administrador fiduciari.*

En el cas d'agrupació d'instal·lacions, quan s'incorri en les infraccions previstes a l'article 29.2.e), l'administra-

dor fiduciari ha de respondre directament del pagament de la sanció pecuniària que es pugui imposar.

Subsidiàriament, han de respondre del pagament de la sanció els titulars de les instal·lacions, proporcionalment a les emissions realitzades per les seves respectives instal·lacions respecte al total de les emeses pel conjunt de l'agrupació, durant el període de vigència del pla nacional d'assignació.

Article 32. *Graduació de les sancions.*

1. En la imposició de les sancions s'ha de mantenir la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, amb especial consideració dels criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat.
- b) La reincidència per comissió de més d'una infracció tipificada en aquesta Llei, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.
- c) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.
- d) La diferència entre les emissions reals i les notificades.

2. Els criteris establerts s'han de tenir en compte per graduar la sanció que s'imposi dins l'interval corresponent a cada tipus d'infracció.

3. Les infraccions tipificades a l'article 29.3 no donen lloc a la sanció de suspensió de l'autorització que preveu l'article 30.b).2n quan s'hagi esmenat la infracció per iniciativa pròpia.

4. En tot cas, la clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions s'ha d'acordar sense perjudici del pagament del salari o de les indemnitzacions als treballadors que siguin procedents i de les mesures que es puguin arbitrar per a la seva garantia.

5. Quan la quantia de la multa sigui inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la multa pot ser augmentada fins al doble del benefici esmentat.

Article 33. *Concurrencia de sancions.*

Quan, per uns mateixos fets i fonaments jurídics, l'infractor pugui ser sancionat d'acord amb aquesta Llei i amb una altra o altres lleis que siguin aplicables, de les possibles sancions se li ha d'imposar la de més gravetat.

Article 34. *Mesures de caràcter provisional.*

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu, i si és necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució, l'òrgan competent per sancionar pot acordar alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

- a) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions, únicament quan es tracti de procediments incoats per infraccions molt greus, i tenint en compte el que disposa l'article 32.4.
- b) Precintament d'aparells o equips.
- c) Suspensió temporal de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.
- d) Suspensió de l'accés al mercat de drets d'emissió.

Article 35. *Potestat sancionadora.*

Correspon a les comunitats autònomes l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció de:

- a) La infracció prevista a l'article 29.2.d).
- b) La infracció prevista a l'article 29.2.e), en les agrupacions d'instal·lacions autoritzades d'acord amb l'article 12.

Les sancions corresponents a aquests dos supòsits les imposa el Consell de Ministres.

Disposició addicional primera. *Incorporació de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a l'autorització ambiental integrada.*

El contingut de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle es pot incorporar a l'autorització ambiental integrada que regula la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en les condicions que determinin les comunitats autònomes.

Disposició addicional segona. *Autoritat nacional dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.*

1. Es crea una comissió que ha d'exercir d'autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto, amb les funcions següents:

- a) Emetre els informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i comunitària vigent.
- b) Proposar al Consell de Ministres el reconeixement d'unitats de reducció d'emissions o reduccions certificades d'emissions com a drets d'emissió vàlids als efectes del que disposa l'article 20.6.d).
- c) Actuar com a punt focal d'Espanya en la relació amb l'autoritat nacional designada per altres països per a la promoció i el desenvolupament de projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta.
- d) Elevar a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics i a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic un informe anual sobre les actuacions portades a terme durant l'any anterior.

2. L'autoritat nacional ha de promoure la subscripció de convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes per tal de fomentar i facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

3. La comissió està integrada per un vocal de l'Oficina Econòmica del president del Govern i dos vocals amb rang de subdirector general de cadascun dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, designats pels titulars dels respectius departaments i per un representant de les comunitats autònomes competents elegit en la forma que aquestes acordin.

La presidència de la comissió correspon al secretari general per a la Prevenció de la Contaminació i del Canvi Climàtic.

La secretaria de la comissió s'ha d'encomanar a un funcionari de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic que, si no té la condició de vocal, assisteix a les reunions amb veu i sense vot.

4. La comissió s'ha de reunir sempre que ho considerin necessari el president o els representants de, com a mínim, dos dels ministeris, i, com a mínim, dues vegades l'any.

La comissió es regeix pel que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional tercera. *Projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta.*

1. Els promotors de projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta que, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i comunitària, hagin de disposar d'un informe de l'autoritat nacional designada per Espanya han de presentar la sol·licitud acompanyada d'una còpia del projecte i la seva descripció tècnica.

2. L'autoritat nacional ha d'analitzar el projecte en un termini màxim de dos mesos i emetre'n informe basant-se en els criteris tècnics i ambientals establerts en la normativa internacional i comunitària, en particular, en les decisions 16 i 17/CP.7 de la Conferència de les parts de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic.

3. L'ús de mecanismes basats en projectes per al compliment de les obligacions quantificades assumides per Espanya dona caràcter prioritari als projectes en matèria d'eficiència energètica i energies renovables.

4. Per facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes, les comunitats autònomes poden crear centres que col·laborin amb l'autoritat nacional en els àmbits següents:

a) Facilitar el coneixement de les alternatives disponibles als diferents actors econòmics locals perquè valorin els costos i els beneficis.

b) Treballar amb els participants potencials en el mercat per augmentar la seva capacitat i per facilitar els coneixements de les modalitats dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

c) Editar material sobre els mecanismes basats en projectes i servir de punt de contacte per als promotors de projectes.

d) Fomentar l'intercanvi de coneixements entre diferents regions.

e) Conèixer i aplicar programes de la Unió Europea, de les Nacions Unides o d'altres organismes multilaterals.

f) Facilitar que els actors econòmics defineixin i desenvolupin innovació en metodologia.

g) Facilitar i coordinar els interessos de les empreses en els diferents moments d'un mecanisme basat en projectes.

h) Fomentar la col·laboració entre el sector públic i el sector privat en aquesta matèria.

i) Efectuar una valoració prèvia en relació amb els projectes presentats per empreses ubicades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, i proposar-los, si s'escau, a l'autoritat nacional als efectes del que preveu l'apartat 1.a) de la disposició addicional segona.

Disposició addicional quarta.

El Govern, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de remetre un informe al Congrés dels Diputats, per debatre'l al si de la Comissió d'Indústria, Turisme i Comerç, en el qual s'ha d'analitzar l'impacte econòmic de l'aplicació de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre, així com de la legislació i normativa de transposició a l'Estat espanyol, per als sectors industrials i energètics a Espanya afectats per aquestes, posant especial èmfasi en els efectes que els afectin respecte a la seva competitivitat en el mercat interior i internacional.

Disposició addicional cinquena.

El Govern, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de remetre al Congrés dels Diputats, per al seu debat a la Comissió de Medi Ambient, un informe sobre les mesures legislatives i de qualsevol ordre que pensa adoptar el Govern en relació amb la reducció de l'emissió de gasos d'efecte hivernacle en les

activitats no incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, així com el calendari previst per implementar-les.

Disposició transitòria primera. *Pla nacional d'assignació de drets d'emissió 2005-2007.*

No és aplicable al pla nacional d'assignació de drets d'emissió 2005-2007 el que disposen les lletres c) i d) de l'article 14.1 ni el termini d'aprovació previst a l'article 14.3.

Disposició transitòria segona. *Instal·lacions existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

1. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle és exigible a partir de l'1 de gener de 2005.

Les instal·lacions existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei han de sol·licitar l'autorització abans del 30 de setembre de 2004 a l'òrgan que hagi designat la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui o, si no, al competent en matèria de medi ambient. Fins que es dicti resolució expressa, a partir de l'1 de gener de 2005, la instal·lació pot seguir funcionant de forma provisional, sempre que estableixi el sistema de seguiment d'emissions previst a l'article 4.2.d).

2. La sol·licitud d'assignació de drets d'emissió per al període 2005-2007 s'ha de presentar directament davant el Ministeri de Medi Ambient abans del 30 de setembre de 2004, acompanyada de la següent documentació:

a) Acreditació d'haver sol·licitat l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Estimació de l'evolució en la instal·lació de la producció, els consums de combustible i primeres matèries, així com de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, per al període comprès en el pla nacional d'assignació.

c) Dades de la instal·lació, referides als anys 2000 a 2002, tots dos inclusivament, sobre:

1r Emissions dels gasos d'efecte hivernacle inclosos en l'annex I, per combustió i per procés.

2n Consum de combustible, classificat segons tipus de combustible.

La fiabilitat de les dades a què es refereix aquest apartat c) s'ha d'acreditar, alternativament, mitjançant:

i. Informe d'un verificador ambiental acreditat d'acord amb el que disposa el Reial decret 85/1996, de 26 de gener, pel qual s'estableixen normes per a l'aplicació del Reglament (CEE) 1836/93, del Consell, de 29 de juny, pel qual es permet que les empreses del sector industrial s'adhereixin amb caràcter voluntari a un sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals.

ii. Certificat de la comunitat autònoma en el territori de la qual s'ubiqui la instal·lació.

iii. Declaració jurada o promesa del titular de la instal·lació.

L'ocultació o alteració intencionada de la informació continguda en la declaració jurada o promesa s'entén equivalent a la infracció tipificada en l'article 29.2.d).

Disposició transitòria tercera. *Ampliació o entrada en funcionament d'instal·lacions durant el període de vigència del pla nacional d'assignació 2005-2007.*

1. El pla nacional d'assignació 2005-2007 pot preveure l'assignació de drets a instal·lacions per a les quals estigui prevista l'ampliació o entrada en funcionament durant el període de vigència, sempre que, en el moment de sol·licitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, tinguin totes les llicències i els permisos administratius que exigeix la legislació que els sigui aplicable. A aquests efectes, la sol·licitud d'autorització d'emissió ha

d'indicar la data prevista per a l'entrada en funcionament i s'ha de presentar abans del 30 de setembre de 2004.

En el cas d'ampliació d'instal·lacions, la resolució d'assignació de drets d'emissió ha d'indicar la quantitat de drets corresponent a l'ampliació, que s'han d'expedir d'acord amb el que estableix l'article 26.3).

2. En el període 2005-2007, només tenen la consideració de nous entrants les instal·lacions que sol·licitin l'autorització que preveu el capítol II posteriorment al 30 de setembre de 2004.

3. L'assignació de drets a les instal·lacions l'ampliació o entrada en funcionament de les quals estigui prevista posteriorment a l'1 de gener de 2005 s'ha de calcular en funció de les mensualitats que faltin per a la finalització del període de vigència del pla. En cas que l'entrada en funcionament s'endarrerixi més d'un mes des de la data prevista, en la transferència de drets al compte d'havers del titular s'ha de descomptar la part proporcional al retard.

Disposició transitòria quarta. *Exclusió temporal.*

1. Excepcionalment, fins al 31 de desembre de 2007 el titular d'una instal·lació pot sol·licitar la seva exclusió temporal de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, llevat del que disposa l'apartat 4 d'aquesta disposició transitòria. La sol·licitud d'exclusió temporal s'ha de presentar a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma acompanyada de la documentació justificativa que acrediti el compliment de les condicions següents:

a) Que la instal·lació limitarà les seves emissions de manera equivalent a com ho faria en cas de no ser exclosa en virtut de les polítiques i mesures nacionals vigents.

b) Que quedarà subjecta a obligacions de seguiment i subministrament d'informació sobre emissions equivalents a les previstes en aquesta Llei.

c) Que no es produiran distorsions del mercat interior com a conseqüència de l'exclusió.

2. L'òrgan competent, amb el tràmit previ d'informació pública, ha de remetre l'expedient complet al Ministeri de Medi Ambient, per a la seva tramitació a la Comissió Europea als efectes del que disposa l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE.

3. Les instal·lacions excloses estan sotmeses al règim d'infraccions i sancions que preveu el capítol VIII, en tot el que afecti el compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

Així mateix, l'incompliment del compromís de limitació d'emissions a què es refereix l'apartat 1.a) d'aquesta disposició transitòria s'entén equivalent a la infracció tipificada a l'article 29.2.e).

4. El que estableix aquesta disposició transitòria no exigeix els titulars de les instal·lacions del compliment de les obligacions establertes en aquesta Llei, fins que la Comissió Europea en disposi l'exclusió temporal.

En aquest cas, s'entén extingida l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, i quant als drets d'emissió assignats s'aplica el que disposen els articles 18.2 i 26.

Disposició transitòria cinquena. *Agrupacions d'instal·lacions en el període 2005-2007.*

1. Durant la vigència del primer pla nacional d'assignació, poden sol·licitar autorització d'agrupació els titulars de les instal·lacions que exercixin activitats incloses a l'annex I, excepte les incloses a l'epígraf 1.a).

2. Als efectes de l'article 11.c), és suficient acreditar que s'ha sol·licitat l'autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle abans del 30 de setembre de 2004.

Disposició transitòria sisena. *Assignació de drets addicionals per causa de força major.*

Excepcionalment, quan hi hagi una causa de força major que ho justifiqui, els titulars d'instal·lacions poden sol·licitar l'assignació de drets addicionals no transmissibles vàlids fins al 31 de desembre de 2007. En cas que el Consell de Ministres, a la vista de la documentació aportada, aprecii la concurrència de força major, ha de traslladar la sol·licitud per a la seva tramitació davant la Comissió Europea.

Disposició transitòria setena. *Quantia de les multes durant el període 2005-2007.*

Durant el període de tres anys que s'inicia l'1 de gener de 2005, la multa corresponent a la infracció tipificada a l'article 29.2.e) és de 40 euros per cada tona emesa en excés.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació.*

Es modifica la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, en els termes següents:

U. S'introdueix un nou apartat 2 a l'article 22, amb la redacció següent:

«2. En el cas d'instal·lacions subjectes a la Llei per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, l'autorització no inclou valors límit per a les emissions directes d'aquest gasos, llevat que sigui necessari per garantir que no es provoqui contaminació local significativa.

El que preveu el paràgraf anterior no s'aplica a les instal·lacions excloses temporalment del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria quarta de l'esmentada Llei.»

Dos. Els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 22 passen a ser els apartats 3, 4, 5 i 6, respectivament.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, llevat de la disposició addicional segona, sense perjudici de les competències d'execució que tenen les comunitats autònomes en matèria de legislació de medi ambient.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Així mateix, el Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar les funcions de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, així com la participació de l'Administració General de l'Estat en aquesta Comissió i

en l'autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació

1. No hi estan incloses les instal·lacions o parts d'instal·lacions la dedicació principal de les quals sigui la recerca, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.

Els valors llindar que figuren més endavant es refereixen en general a la capacitat de producció o a la producció. Si un mateix titular realitza diverses activitats de la mateixa categoria a la mateixa instal·lació o emplaçament, s'han de sumar les capacitats de les activitats esmentades.

Activitats	Gasos
<p>Activitats energètiques.</p> <p>Epígrafs:</p> <p>1. Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW, incloent-hi:</p> <p>a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica de servei públic.</p> <p>b) Instal·lacions de cogeneració que produeixen energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, independentment del sector en el qual donin servei.</p> <p>En queden excloses les instal·lacions de residus perillosos o de residus urbans.</p> <p>2. Refineries d'hidrocarburs.</p> <p>3. Coqueries.</p> <p>Producció i transformació de metalls ferris.</p> <p>Epígrafs:</p> <p>4. Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclòs el mineral sulfurat.</p> <p>5. Instal·lacions per a la producció de lingot d'alt forn o d'acer (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de colada contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.</p> <p>Indústries minerals.</p> <p>Epígrafs:</p> <p>6. Instal·lacions de fabricació de ciment sense polvoritzar (clínquer) en forns rotatoris amb una producció superior a 500 tones diàries, o de calç en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.</p> <p>7. Instal·lacions de fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.</p> <p>8. Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant enforxada, en particular de teules, totxos, totxos refractaris, rajoles, gres ceràmic o porcellanes, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, i una capacitat d'enforxada de més de 4 m³ i de més de 300 kg/m³ de densitat de càrrega per forn.</p> <p>Altres activitats.</p> <p>Epígrafs:</p> <p>9. Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:</p> <p>a) Pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.</p> <p>b) Paper i cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.</p>	<p>Diòxid de carboni.</p> <p>Diòxid de carboni.</p> <p>Diòxid de carboni.</p> <p>Diòxid de carboni.</p>

ANNEX II**Gasos d'efecte hivernacle**

Diòxid de carboni (CO₂).
 Metà (CH₄).
 Oxid nítrós (N₂O).
 Hidrofluorocarburs (HFC).
 Perfluorocarburs (PFC).
 Hexafluorur de sofre (SF₆).

ANNEX III**Principis del seguiment i notificació d'emissions**

1. Seguiment de les emissions de diòxid de carboni.– Les emissions s'han de seguir mitjançant càlculs o mesuraments.

2. Càlcul.–Els càlculs de les emissions s'han de dur a terme utilitzant la fórmula següent:

Dades de l'activitat × factor d'emissió × factor d'oxidació

El seguiment de les dades de l'activitat (combustible utilitzat, índex de producció, etc.), s'ha de fer sobre la base de les dades de subministrament o mitjançant mesuraments.

S'han d'utilitzar els factors d'emissió acceptats. Els factors d'emissió específics d'una activitat han de ser acceptables per a tots els combustibles. Els factors per defecte han de ser acceptables per a tots els combustibles, excepte els no comercials (residus combustibles com ara pneumàtics i gasos de processos industrials). S'han de precisar, a més, factors per defecte específics per a filons de carbó i factors per defecte específics de la UE o dels productors d'un país per al gas natural. Els valors per defecte del Grup intergovernamental d'experts sobre el canvi climàtic (IPCC) han de ser acceptables en el cas dels productes de refinaria. El factor d'emissió de la biomassa ha de ser zero.

Si el factor d'emissió no té en compte el fet que una part del carboni no està oxidat, aleshores s'ha de fer servir un factor d'oxidació addicional. Si s'han calculat factors d'emissió específics d'una activitat considerant ja l'oxidació, no fa falta aplicar-hi un factor d'oxidació.

S'han d'utilitzar els factors d'oxidació per defecte definits de conformitat amb la Directiva 96/61/CE, llevat que el titular pugui demostrar que són més exactes uns factors específics de l'activitat.

S'ha de fer un càlcul separat per a cada activitat, cada instal·lació i cada combustible.

3. Mesurament.–El mesurament de les emissions s'ha de fer recorrent a mètodes normalitzats o acceptats i s'ha de corroborar mitjançant un càlcul complementari de les emissions.

4. Seguiment de les emissions d'altres gasos d'efecte hivernacle.–S'ha de recórrer als mètodes normalitzats o acceptats mitjançant la Decisió 2004/156/CE de la Comissió, de 29 de gener de 2004, per la qual s'estableixen directrius per al seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.

5. Notificació de les emissions.–Tots els titulars han d'incloure la informació següent en l'informe sobre la instal·lació:

A. Dades identificatives de la instal·lació, en particular:

- 1r Nom de la instal·lació.
- 2n L'adreça, inclosos el codi postal i el país.
- 3r Tipus i nombre de les activitats de l'annex I portades a terme a la instal·lació.
- 4t Adreça, telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte.

5è Nom del propietari de la instal·lació i de qualsevol societat matriu.

B. Per a cada una de les activitats esmentades a l'annex I que es porti a terme en l'emplaçament les emissions del qual es calculin:

- 1r Dades de l'activitat.
- 2n Factors d'emissió.
- 3r Factors d'oxidació.
- 4t Emissions totals.
- 5è Incertesa.

C. Per a cada una de les activitats esmentades a l'annex I que es porti a terme en l'emplaçament les emissions del qual es mesurin:

- 1r Emissions totals.
- 2n Informació sobre la fiabilitat dels mètodes de mesurament, i
- 3r Incertesa.

D. Per a les emissions procedents de la combustió d'energia, l'informe també ha d'incloure el factor d'oxidació, llevat que ja s'hagi tingut en compte l'oxidació en la definició d'un factor d'emissió específic de l'activitat.

ANNEX IV**Criteris de la verificació***Principis generals*

1. Les emissions de cada activitat esmentada a l'annex I estan subjectes a verificació.

2. El procés de verificació ha d'incloure l'examen de l'informe elaborat de conformitat amb l'article 22 i del seguiment de l'any anterior. Ha d'estudiar la fiabilitat, el crèdit i l'exactitud dels sistemes de seguiment i de les dades i la informació notificades relatives a les emissions, especialment:

- a) Les dades de l'activitat notificades i els mesuraments i càlculs relacionats.
- b) L'elecció i l'ús de factors d'emissió.
- c) Els càlculs en què s'hagi basat la determinació de les emissions globals.
- d) Si s'ha recorregut al mesurament, la conveniència d'aquesta opció i l'ús de mètodes de mesurament.

3. Les emissions notificades només s'han de validar si s'aporten dades i informació fidedignes i dignes de crèdit que permetin determinar les emissions amb un alt grau de certesa, per a la qual cosa el titular ha de demostrar el següent:

- a) Que les dades notificades no presenten contradiccions.
- b) Que la recollida de les dades s'ha dut a terme de conformitat amb les normes científiques aplicables.
- c) Que la documentació pertinent de la instal·lació és completa i coherent.

4. El verificador ha de gaudir de lliure accés a tots els emplaçaments i tota la informació en relació amb l'objecte de la verificació.

5. El verificador ha de tenir en compte si la instal·lació està registrada en el sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS).

*Metodologia**Anàlisi estratègica:*

6. La verificació s'ha de basar en una anàlisi estratègica de totes les activitats portades a terme a la instal·lació, per la qual cosa el verificador ha de tenir una visió general de totes les activitats i de la seva importància per a les emissions.

Anàlisi de processos:

7. La verificació de la informació presentada s'ha de dur a terme, quan sigui procedent, en l'emplaçament de la instal·lació. El verificador ha de recórrer a inspeccions «in situ» per determinar la fiabilitat de les dades i la informació notificades.

Anàlisi de riscos:

8. El verificador ha de sotmetre totes les fonts d'emissions de la instal·lació a una avaluació en relació amb la fiabilitat de les dades de totes les fonts que contribueixin a les emissions globals de la instal·lació.

9. Partint d'aquesta anàlisi, el verificador ha de determinar explícitament les fonts que tinguin un alt risc d'errors i altres aspectes del procediment de seguiment i notificació que puguin contribuir a errors en la determinació de les emissions globals, cosa que implica especialment l'elecció dels factors d'emissió i dels càlculs necessaris per determinar les emissions de fonts aïllades. S'ha d'atendre sobretot les fonts que tinguin un alt risc d'error i els aspectes damunt esmentats del procediment de seguiment.

10. El verificador ha de prendre en consideració qualsevol mètode de control efectiu de riscos aplicat pel titular per tal de reduir al màxim el grau d'incertesa.

Elaboració d'informes:

11. El verificador ha d'elaborar un informe sobre el procés de validació en el qual ha de constar si és satisfactòria la notificació realitzada de conformitat amb l'article 22. L'informe ha d'indicar tots els aspectes pertinents per al treball efectuat. Es pot fer una declaració que indiqui que és satisfactòria la notificació realitzada de conformitat amb l'article 22 si, segons l'opinió del verificador, la declaració de les emissions totals no presenta errors.

Requisits mínims de competència del verificador:

12. El verificador ha de ser independent del titular, ha de dur a terme les seves activitats de manera professional, competent i objectiva i ha d'estar al corrent de:

- Les disposicions d'aquesta Llei, així com, si s'escau, de les normes i directrius pertinents adoptades per la Comissió Europea i la normativa de desplegament.
- Els requisits legals, reglamentaris i administratius aplicables a les activitats verificades.
- La generació de tota la informació relacionada amb cada font d'emissions de la instal·lació, especialment la relativa a la recollida, mesurament, càlcul i notificació de les dades.

3942 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret llei 1/2005, de 4 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els danys ocasionats en el sector agrari per les glaçades esdevingudes el mes de gener de 2005.* («BOE» 59, de 10-3-2005.)

Havent observat errades en el Reial decret llei 1/2005, de 4 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents per pal·liar els danys ocasionats en el sector agrari per les glaçades esdevingudes el mes de gener de 2005, i en el suplement en català número 4, de 16 de febrer de 2005, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 632, segona columna, al paràgraf segon de l'article 2, on diu: «... contra el risc de glaçada en les dues campanyes anteriors.», ha de dir: «...contra el risc de gelada en la campanya anterior.».

A la pàgina 633, segona columna, al paràgraf segon de l'article 6.2, on diu: «... dels cultius llenyosos assegurats que hagin sofert danys en fusta, no previstos en les línies d'assegurances agràries combinades.», ha de dir: «...dels cultius llenyosos que hagin sofert danys en fusta.».

MINISTERI DE FOMENT

4020 *ORDRE FOM/555/2005, de 2 de març, per la qual s'estableixen cursos de formació en matèria de prevenció i lluita contra la contaminació en les operacions de càrrega, descàrrega i manipulació d'hidrocarburs en l'àmbit marítim i portuari.* («BOE» 60, d'11-3-2005.)

El Reial decret 253/2004, de 13 de febrer, regula els mitjans de prevenció i lluita contra la contaminació marina que han d'estar disponibles en totes les operacions de càrrega, descàrrega o manipulació d'hidrocarburs, en compliment de les obligacions contraetes pel Regne d'Espanya en ratificar el Conveni internacional de cooperació, preparació i lluita contra la contaminació per hidrocarburs de 1990, conegut per les sigles OPRC 90.

La disposició de mitjans tècnics adequats per fer front a un vessament d'aquests productes no garanteix per si sola l'èxit en la lluita contra la contaminació si les persones que estan al seu càrrec i les que, en diferents nivells de responsabilitat, han de dirigir grups de resposta, no tenen els coneixements teòrics i pràctics necessaris.

El mateix Conveni OPRC 90 reconeix aquesta necessitat a l'article 6, ja que, en descriure el contingut d'un sistema nacional i regional de preparació i lluita contra la contaminació, determina que hi ha d'haver un programa d'exercicis per a les organitzacions de lluita contra la contaminació per hidrocarburs i de formació del personal pertinent.

Per això, el Reial decret esmentat preceptua a l'article 9 que el personal de les empreses a les quals afecta aquesta norma, que estigui adscrit a llocs en operacions de prevenció i lluita contra la contaminació, ha de superar els cursos de formació que estableixi la Direcció General de la Marina Mercant mitjançant una disposició complementària.

D'altra banda, la disposició final segona d'aquest Reial decret faculta el ministre de Foment per dictar les disposicions necessàries per aplicar-lo.

En virtut d'això, dispenso:

Primer. *Objecte i cursos de formació.*

1. Aquesta Ordre té per objecte establir els cursos de formació per als operaris i el personal tècnic adscrit a operacions de prevenció i lluita contra la contaminació per hidrocarburs en l'àmbit marítim i portuari, d'acord amb l'experiència internacional sobre l'organització de la resposta en successos de contaminació marina i atenent l'estructura bàsica que estableixen els plans interiors de contingències contingudes a l'annex I del Reial decret 253/2004, de 13 de febrer, així com les condicions exigibles als centres que els imparteixin.

2. Els cursos de formació són els següents:

- Nivell operatiu bàsic.—Adreçat a operaris i tècnics de formació professional.
- Nivell operatiu avançat.—Adreçat a caps de grup amb formació universitària de grau mitjà.
- Nivell superior de direcció.—Adreçat a directius amb formació universitària de grau superior.